

že jak hodnotit uplynulý rok 2025? Žádá sláva...

Co nás čeká v roce 2026, neumím odhadnout, a to i proto, že došlo k významné změně v rámci politického vedení státu. Nebudu tedy predikovat a pouze vyslovím některá svá přání.

1. Aby byla důsledně dodržována vlastnická práva.

2. Aby nám do života a hospodaření na venkově nezasahovali neomarxisté z ochranářských uskupení.

3. Aby nám městská veřejnost odtržena od přírody nevnucovala své pohledy na náš venkovský život (my jí také neříkáme, jakou rychlostí se u nich má jezdit či kde mají parkovat).

4. Aby byl člověk brán jako součást přírody a jeho činnost nebyla tak drasticky omezována.

5. Aby člověk hovořil jen do věcí, ve kterých je patřičně vzdělán a prověřen praxí.

6. Aby „problémy“, které dnes řešíme, nebyly nahrazeny obří katastrofou a kolapsem společnosti.

7. Atd...

Pokud se vám zdá, že moje přání nesouvisí s myslivostí, zkuste se hlouběji zamyslet.

PhDr. Václav Meškan, Ph.D., MBA, finanční hospodář Společnosti pro trvale udržitelné hospodaření se zvěří a člen redakční rady Světa myslivosti

Rok 2025 v myslivosti je pro mě, stejně jako asi pro většinu z nás, spojen především s definitivním ukončením dalšího neúspěšného pokusu o novelizaci zákona o myslivosti. Ačkoliv intenzivně vnímám potřebu novelizovat zastaralou právní normu, patřím mezi ty, kteří jsou rádi, že v navrhované podobě novela neprošla. Úspěšně naopak prošla novela vyhlášky o době lovu zavádějící kromě jiného dobu lovu lišky, což kvituji. Smíšené jsou naopak mé dojmy z novely zákona o zbraních, ve které by mělo dojít v brzké době k dalším korekcím. Odborník žasne a laik se diví... Pro mě osobně

patří k významným událostem roku 2025 rovněž založení Společnosti pro trvale udržitelné hospodaření se zvěří, se kterou si klademe za cíl šířit mezi mysliveckou i laickou veřejností povědomí o principech moderního mysliveckého hospodaření.

Pokud jde o pohled do budoucnosti, nějak tuším, že potřebná novela zákona o myslivosti zůstane během nadcházejícího volebního období ze strany vlády spíše uložena u ledu. Přál bych nám, aby česká myslivost využila tento klid před další bitvou ke svému vnitřnímu očištění a sjednocení názorů, aby, až opět ožije snaha o novelizaci zákona o myslivosti, přišli myslivci s vlastním, jednotným a progresivním návrhem zákona o myslivosti, který bude hájit zájmy zvěře, ale současně ochrání výsledky práce ostatních hospodářů v krajině před nadměrnými škodami působenými zvěří.

Už rok 2026 by tak měl být rokem, v němž bychom se spolu bez ohledu na organizační příslušnost měli začít intenzivně bavit o principech moderního, trvale udržitelného hospodaření se zvěří. To ovšem vyžaduje, a to vnímám v rámci celomyslivecké veřejnosti jako kámen úrazu, přiznání reálných stavů zvěře v našich honitbách, znalost optimálních stavů zvěře pro krajinu i zvěř samu a znalost cest, jak propast mezi těmito čísly zúžit. No, a samozřejmě bychom bez ohledu na stav zákona měli začít tyto cesty ve svých honitbách zodpovědně realizovat – jak přiměřenou regulací spárkaté zvěře a intenzivním tlumením invazních druhů, tak současně zvyšováním kapacity prostředí našich honiteb a zlepšováním životních podmínek pro zvěř v nich.

Kdo má ale sílu diskusi v roztržité myslivecké společnosti zastřešit? Síla je v jednotě, ale obávám se, že hlavní smysl té Českomoravské myslivecké mnoha myslivcům uniká, zatímco řeší malichernosti.

Vím, že jsem idealista, když si přeji, abychom se v roce 2026 jako myslivci alespoň o trochu více zmobilizovali a začali se spolu více bavit o budoucí podobě myslivosti. O myslivost a zvěř nám jde všem. Další útok přijde brzy a naši nepřátelé se na rozdíl od nás umějí organizovat a jednat koordinovaně.

Přeji všem čtenářům pevné zdraví a mnoho radostných chvil v přírodě.

Bc. Jiří Michalisko, předseda Českomoravského svazu zemědělských podnikatelů a prezident Asociace farmových chovů jelenovitých ČR

Všem čtenářům bych především

rád popřál za Českomoravský svaz zemědělských podnikatelů a Asociaci farmových chovů jelenovitých ČR vše dobré a mnoho sil ve zvládání výzev a úkolů v době turbulentních změn.

Rok 2025 vnímám jako rok mnoha promarněných šancí na skutečně ukotvení myslivosti, neoddělitelně spjaté s vlastnickým právem se všemi benefity a skutečnou odpovědností každého vlastníka půdy. Stále více se totiž rozevírají představy a potřeby vlastníků od vnímání přírody jako funkčního celku.

Snaha vlastníka půdy vyvážit různé požadavky a jeho přímá zainteresovanost na funkčním stavu odlišně využívaných lokalit v mnoha případech spíše vede ke konfliktům než k pozitivnímu sladění potřeb. Lidem s kladným vztahem k přírodě a myslivosti budiž příkladem revíry, kde již dokázali sjednocením myslivosti s hospodářskými činnostmi ukázat, že to má smysl.

Do roku 2026 vzhlížím s nadějí, že řadu nedostatků zvládneme napravit a navrátit myslivosti i zvěři v naší krajině rovnováhu s ohledem na dlouhodobou udržitelnost pro další generace.

Snad se nám společným úsilím podaří odstranit legislativní nedostatky v tom, jak jsou chápány chovatelské areály a obory ve vztahu k invazním druhům jelenovitých. Plot by přitom neměl být vnímán jako problém, ale jako nástroj k zachování druhové rozmanitosti bez negativních dopadů hybridizace, která narušila snahy o zachování genetické čistoty populací zvěře ve volné přírodě. Tato problematika má však mnohá úskalí, a to jak v souvislosti s návratem původních šelem, tak s dopady klimatické změny a extrémních jevů. Právě myslivost by měla být oborem, který dokáže na tyto změny reagovat a přizpůsobovat se jim.